

Tamil Kavithasachana

கோட : 7

①

தமிழ் கவிதை எழுத்து
விசயம் : விடியல்

எதிர்பார்ப்பற்ற

காலையே....

காலையே, விடியலே, எங்கள் வாழ்வை -
அழகாக மிழிக்கவைக்கும் எங்கள் அழகான விடியலே...

நீ உணராமல் எங்கள் இந்து வாழ்வை
எங்களால் மிழிக்கவைக்கவேலாது! ...

காலையே விடியலே.....

நீ ஒருவாய் என தெரியத்திலையே
நூல்கள் எங்கள் குணத்தை சூடுகிராம

நீ இல்லாத வாழ்வை என்னால் யோசிக்கசூட
ஏவவில்லையே....

ஏன், எதர்க்கு, என்று எனக்கு தெரியவில்லை.

நிலையை ஒய்வுக்கு அனுப்பி விட்டு

கூரியனை நீ எழுந்து வருகிராய்

எல்லா ஜீவ ஜங்குகளினாலும் வாழ்வையும

எல்லா மனிதர்களினாலும் வாழ்வையும

வெளிக்கடம் நிறைந்ததாக மாற்ற

காலையே, விடியல் என்றும் எல்லாம்

நீ உணர்வதை அனைவரும் சூடுகிராய்கள்

ஆணால் யார் என்ன தீரினாவும்
நீ என் வாழ்வை அழகாக மாற்ற -
வந்த தெவமாகவே காணுகிறேன்

நான் செய்கும் தவறையாரும் பார்க்கவிட -
ல்லை என்று என்னால் தீரையலாது
காறணம் விடியல் முதலே என்னை வினாது
துடகிராமே எனது அழகாற்றித் தீரியனை...

சுந்தராயு யாருக்கும் உன்னை வெண்டாய்
அவர்களுகு பொருதை நீக்க
உனது வெளிச்சம் மற்றுமே போதும்..

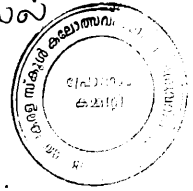
உன் காலை அழகை நான் பார்க்க எழுந்-
தான் இன்றொருவன் உனது வெளிச்சத்தை
வைத்து காலை முதலே என்ன செய்யவே-
ண்டாய் என்று திட்டமிடுகிறான்

என்னவெல்லாம் இவற்றாவும்
உன் அழகை யாராலும் தவிர்க்கயைலாது
குங்குமம் திரியியதுபோல்
வாணத்திற்கு குங்குமத்தை திரியிகொண்டு

துடி காலமாக சிவப்புநிறத்தில்
வாணத்திங்கே பொட்டு வைத்துதுபோல்
தொற்றும் அழிக்கிறாய் ...

இது மற்றுமல்ல

Tamil kavitharachora விடியல்

நீ எவ்வகையில் தான் என்னால்
 உறவைகளின் இனிமையான குறையும்
 மறத்தில் இறுந்து வரும் காற்றையும்
 மறங்கள் அதுவதையும்

செய்தகாலங்கள் உல்லாசமாக சிந்தித்துக்கொண்டே
 தலை சூட்டுவதையும் எல்லாம் என்னால்
 காண்கவும், கேட்கவும், உணரவும் முடிகிறது

நீ இல்வையெனில் நான் எப்படி
 இந்த ஆயிரவின் அழகை ரசித்திருக்கக்கூடியது?

சில நேரங்களில் சில சோம்பேறிகள்
 உன்னை திட்டுவார்கள் நீ எதற்கு

வந்தாய் எனவென்று...
 ஆனால் அவர்கள் உன் அழகை ரசிக்க
 வில்லை அதனாலே இப்படியெல்லாம்

சூரிக்கொண்டே விருக்கிரமங்கள்.

இந்த உலகின் வாழும் பணம்
 மூதல் ^{விடியலில்} ~~அன்பு~~ தான் குடிவாங்கும்

~~இது~~ அடுத்த விடியலில் அவர்களை குளையலாது

இறுப்பிலும் உன்னை மறுநாள் பார்த்துவிடலாம்
 என்ற நம்பிக்கையில் தான் சும்மா இருக்கிறார்கள்
 ஓயாமலும் சூரயெலாம்

இன்னும் எல்லாம் விடியலிலும் எல்லாவரும்
 இருப்பார்கள் என்று

நிச்சயம் ஒரு நாள் ^{உயர்வு} அயர்வு, ஒவ்வொரு
வரும் நாள் இலப்போல்
ஒரு நிச்சயம் இல்லாத விடியல்தான்
எல்லோருக்கும் இந்த பூமியில்
பிறக்கும் எல்லா ஜீவ ஜாலகங்களும்.

கிறப்பிஷம் ஒரு தம்பிக்கையே...!

இந்த உலகின் பலரும் தூண்டி,
அகாவது சூரியனை காண்பதற்காக குண் -
பூவின்மை...!... அடுத்த நாள் அது அது
நக இதுக்கவேண்டி என்பதற்காகதான்.
எனக்கும் தெரியாதது நாள் இந்த விடி -
யலை பார்க்கவில்லை, அடுத்த விடியலை
பார்ப்பேண்டி என்று...

ஆனால் நிச்சயம் ஒரு நாள்
என்னால் விடியலை, சூரியனை உண்ண
உன் அழகை என்னால் பார்க்கவேண்டி.
அன்று நாள் உன்னை மிகவும் அதிகமாக
இலப்பேன். ஆனால் நீ என்னை இலப்ப
யா? எனது அழகான சூரியனை, விடியலை
உனக்காக நாள் இருந்தாலும் இல்லைபோல
வெல் வருத்தப்படுவேன், உன் அழகை நினை
வந்து சந்தோசிப்பேன், என்னால் எனக்கு
என்பது மாற்றத்தை குறித்து சிந்திப்பேன்...

கோட : 7

6

Tamil Leavithaachana விடியல்

என்னைகூறினீர்கள்
ஆனால் நீ, அதைகூறிக் கொல்லாம் நினைவு
கூறு பார்ப்பாயா எனது அழகான
கூரியனை

எனக்கு ஒவ்வொரு பொழுதும், விடியலி-
லும் மன்னும்பிக்கையாய் கந்தாய்,
எனதையும் எதிர்க்க சக்தியை கந்தாய்,
எனதையும் தாங்க மன்னதரியத்தை கந்தா-
ய்.

இருப்பிலும் நான் உனக்கு என்ன கந்தேன்?

எனக்காக இவ்வளவு கந்தாயே

நான் உனக்கு என்ன கருவேன்?

ஒவ்வொரு விடியலிலும் நீ பூமியை

மற்றும் அழகாக மாற்ற விவலை....

எனது வாழ்வையும் சார்ந்து அழகாக-
கூறியாய் ஏன்?.. சுகர்க்கு?

நிச்சயம் ஒரு நால் உன்னை காண-

வருவேன் எவ்வளவு நெருப்பையும் எதிர்-

தாங்கி வளியுடன், சக்தியுடன் எல்லாம்.

அன்று நான் உன் முகம் பார்த்து கோ-
டப்பேன் ஒரு கோள்வி..

அதற்கு நீ பதிலும் சூறவேண்டும்.

என்னவென்றால், நீ எதற்கு மற்றவர்-

கூறக்காக கண்டபடுகிறாய் என்று..

நீ ஏன் இவ்வளவு கண்டப்பட்ட வேண்டும்

6

நீ நினைத்தால் மனிதர்களை போல,
ஒவ்வொரு காரணம் சீறி. ஒவ்வொரு
வாழ்வு! ஏன் அதை செய்ய மாண்டுதிராய்?
நீ எவ்வீழ்வு எனில் அவர் எவ்வாறு
வந்தான் என்று? அவர் எவ்வீழ்வு
எனில் உனக்கு என்ன?

மனிதனும் அதை போல் தானே...
காணலே... விடியலே... சூரியனே...
உன் அழகுக்கு யார் காரணம்
உன் நல்ல உன்னமம்...
உன் நல்ல சிந்தனைகள்...
யார்? கூறு...

என் அழகை குறைப்பது என்ன?
நீயா? என்னை கெட்ட என்னமம்?
என்ன? கூறு...

நீ ஒவ்வொரு அழகான வாழ்வை -
என்னால் யோசிக்கவேண்டியவையே...
ஏன்? கூறு...

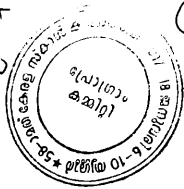
காணலே, விடியலே, சூரியனே...
என்னால் ஏன் உன்னை போல் உன்
சிந்திக்கவேண்டியவையே...
ஏன்? கூறு...

எனது கைவிட்டு என்ன பதில்
கூறு, ஏன் ஒன்றும் பேச மாண்டிரு
க்கிராய்! கூறு

கோட: 7

விடியல்

Tamil Kavitharachana

7

காலையே... விடியலே... சூரியனே...

ஏன் இந்த உலகின் பிரகடம்

ஜீவ ஜாலகங்களுக்கு ஏதேனிடம்

இரு நாள் உன்னை பார்க்கவேலவில்லை

ஏன்? எதற்கு? தூது!.....

என்னால் உன்னை நாளை பார்க்கவேண்டி

ஏலாதா? என்ன உனது பதில்?

அழகார்த்த விடியலே... காலையே....

நான் உனக்காக இருந்த நாள் வரை

கூகார்த்து இவ்வுருநாள் சூகவேண்டுமா.....

இந்த உலகின் உன் தேவயில்லை.

என்று யாரிடமும் கூறமுடி யாவிடில்லை..

ஏன்? எதற்கு?

இந்த உலகின் நாள் உன்மீது உனது

உபயோகித்துக்கொள்ளும் பாதிப்பும் உன்

பங்கு உண்டு. ஏன்? எதற்கு?

இந்த உலகின் வாயும் விவசாயிக்கு

உன் தேவை தேவை,

எனக்கும் உன் தேவை தேவை

எல்லோருக்கும் உன் தேவை தேவை

சிக்கிரமாக வா... என்னால் இனிபு-

ம் காத்துக்கொள்ளவேண்டி...

வா...வா...வேகம் - வா

வா... வா... வேகம் வா

இந்த உலகில் வாழும் எத்தனையோ தவி-
ருங்கள், தலைநடுங்கள் உயர்ந்த நிலை
லக்கு எண்ணிக்கையினங்கள்

என்னை அப்போது உயர்ந்த நிலைக்கு
எத்திக்போகிறாய்?

நான் உன்னை நம்பலாமா?

அப்போது? அப்படி? எங்கே?

வா... வா... வேகம் வா

சரி; எல்லாம் இயக்கப்படும்

நீ எதற்காக 'உதிக்கிறாய்'?

உனக்கு என்ன லாபம்?

நான் என்னதான் உன்னிடம் கேள்விதான்

கேட்டாலும் நீ பதில் கூறப்போவது இல்லை.

பிரகூ எதற்கு நான் உன்னிடம் கேள்வி

கேட்க வேண்டும்?

ஏன்? எதற்கு?

எனக்கே தெரியவில்லை....

உன்னை பற்றி சிறிது சூழும் யோசித்த-
றக்கே இது எனக்கே தெரியவில்லை!

என்று கூறவைத்துவிட்டாயே....

கோட : 7

Sanil Kavitharachana விடியல்

யாள் ? நீ யாள் எனக்கு ?

சுனி ! எல்லாற பாலனம் நூலம்

சுண் ஸ்டீலவண்டிய தேறம் வந்தது

நூலை சந்திக்கலாம் .

உனக்கு எனது இனிய இறவு வணக்கம்.....